

DE GEMONNIKTE- OF RIJNLANDSCHE RINGSLAGERS

Een zeldzaam geworden ras, dat nog intijds voor uitsterven is behoed. Komt reeds meer dan 200 jaar in de Nederlanden voor. Tegenwoordig verbredingsgebied: België en Rijnland. Dank zij import hier te lande weer in goede exemplaren aanwezig.

Reeds eenige jaren verschijnen er nu Rijnlandsche Ringslagers op de Nederlandsche tentoonstellingen en nog wel in zeer goede kwaliteit, doch we hebben er nog weinig van kunnen bespeuren, dat er meerdere belangstelling voor komt. Nu is helaas de tentoonstelling ook niet geschikt om de eigenaardigheden van deze duivensoort uit te laten komen. Ringslagers zijn nu eenmaal duiven, die zich op haar best op het eigen slag voordoen.

Het z.g. „ringslaan” komt in meerdere of mindere mate bij verschillende rassen voor, doch dit zijn alle rassen, die thuis hooren in de Nederlanden en het aangrenzende Rijnland. Zelfs onze „Holleletjes” hebben het als eenigste kroppersoort in zich, al is het maar een hoogst enkele doffer, die het vertoont.

Ook bij Slenken komt het voor. De echte „werkers” zijn echter de Rijnlandsche- en vooral vroeger ook de Belgische Ringslagers, die meer in het bijzonder in de omstreken van Aalst werden gehouden. Daar brachten de liefhebbers hun dieren dan in de een of andere ruime schuur bijeen. Beurtelings werd dan een duivinnetje los gelaten op den grond, terwijl men den doffer boven haar los liet. De doffer, welke het grootste aantal ringen sloeg, d.w.z.

kringsgewijze boven het duivinnetje luid klapwiekend neerstreek, won den prijs.

Bijna was de groote oorlog van 1914—1918 voor deze Belgische duivensoorten noodlottig geworden, doch uit de enkele exemplaren, die nog overgebleven waren, heeft men de Ringslagers, Speelderkes en Smijters weer weten op te bouwen. Op de Wereld-Pluimveetentoonstelling waren deze 3 rassen weer behoorlijk vertegenwoordigd, al waren het tezamen dan ook maar een 4-tal exposanten, die voor deze goede vertegenwoordiging zorg droegen.

Al deze vliegkunstenaars onder de duiven hebben maar weinig „aanhang” meer sinds de tentoonstellingen een grondige wijziging in de sierduivensport brachten.

Hoogvliegers en tuimelaars moet men los laten vliegen om hun vliegwaarde te kunnen beoordeelen en hoe weinigen laten hun fijne rasduiven tegenwoordig nog losvliegen. Ringslagers laten hun kunsten echter reeds in een volière van behoorlijke afmetingen bewonderen.

Jonge exemplaren vertoonen nog weinig luchtkunsten. Bij de volwassen dieren bemerkt men de meeste activiteit in het fokseizoen.

Gaandeweg ziet men de jonge dieren het aantal ringen uitbreiden. Het lijkt, alsof ze deze vliegwijze moeten instudeeren, niettegenstaande de geneigdheid er toe hun in het bloed zit.

De doffers zijn de krachtigste „werkers”. Duivinnen, welke de doffers in het ringslaan evenaren, worden zeer hoog gewaardeerd. Bij krachtig „werkende” dieren zijn tegen het

C 10376

EEN DRIETAL ZEER FRAAIE GEMONNIKTE OF RIJNLANDSCHE RINGSLAGERS

Bovenstaande dieren zijn fokproducten van den heer Wilhelm de Groot te Süchteln. Deze oude liefhebber heeft zich veel moeite gegeven om het zeldzaam geworden ras in stand te houden en te verbeteren. In tweeërlei opzicht is de heer De Groot

daarin geslaagd en zeker heeft hij het voor uitsterven weten te behoeden. Het fotobeeld toont een mooie blauwe duivin, zoomede een zwarten- en een gelen doffer. Alle drie mogen als goede vertegenwoordigers van het ras worden beschouwd.

BLAUWE GEMONNIKTE OF RIJNLANDSCHE
RINGSLAGER C 10371

Deze vogel van den heer W. de Groot werd gefotografeerd vlak na den rui, toen de slagpennen nog onbeschadigd waren. Bij actieve dieren zijn de slagpennen tegen den zomer vrijwel geheel afgesleten, zooals de andere afbeeldingen dat ook laten zien.

einde van den zomer de vleugelpennen door het „slaan” vaak totaal afgesleten. Van de einden zijn dan nog alleen maar de kale schachten over gebleven. Vaak breken die dan nog halverwege af.

De Ringslagers vormen een zeer oud ras, dat we reeds op een der doeken van Jan Steen vinden afgebeeld. Waarschijnlijk zijn deze dieren in de 16e of 17e eeuw uit het Verre Oosten tot ons gekomen. In teekening herinneren

DE VERSLETEN „VLUCHT” VAN EEN RIJNLANDSCHE
RINGSLAGER C 10394

Deze afbeelding van een blauw exemplaar toont aan, hoezeer de buitenste slagpennen door het „ring slaan”, dat onder luid klapwieken geschiedt, tegen den ruitijd afgesleten zijn. Van de meeste pennen zijn dan nog alleen de schachten over, die tenslotte ook nog afbreken. Het meest slijten de buitenste slagpennen.

DE TIJD IS DAAR, OM UW KONIJNEN
MAAR VOORAL DE VOEDSTERS
„Langerveld's”
KRACHTVOEDER TE GEVEN

proeforders van 5 KG f.0.50

Voert uw kippen „Langerveld's” ochtendvoer ter verhoging der eierproductie

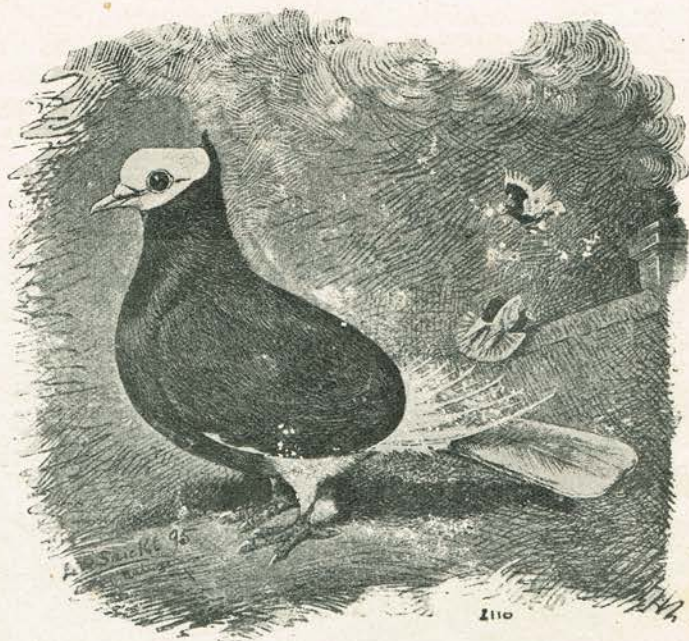
Vraagt monster en inlichtingen bij

Langerveld's Krachtvoederhandel
Haarlem - Spaarne 45 rood

de gemonnikte Ringslagers aan de Mookee's, welke laatste echter maar 2 witte slagpennen in iederen vleugel dienen te hebben.

De gemonnikte Ringslagers, welke soms Rijnlandsche genoemd worden, komen in alle bekende kleuren voor; alle hebben ze dezelfde witte kopteekening.

Daar de teekening flink vrij van de snavel begint aan de

ROODE GEMONNIKTE RINGSLAGER C 8379

Deze afbeelding is gemaakt naar een teekening van den vermaarden Belgischen duivenkenner, wijlen Louis Vander Snickt, die een uitmuntend kenner en fokker van dit ras was, doch ook penseel of teekenstift met vaardige hand wist te gebruiken. Een jongere Louis Vander Snickt, woonachtig te Molenbeek bij Brussel houdt de traditie van z'n beroemd familie-lid hoog en fokt en exposeert tegenwoordig, 40 jaar nadat dit plaatje werd gemaakt, nog Ringslagers. Op den achtergrond van het plaatje zien we 'n doffer, die boven z'n duivinnetje kringen beschrijft.

keel, is het niet moeilijk om bij dit ras witte bekken te fokken. De scheidingslijn loopt op tot in de punt van de kap, doch zoo, dat juist de punt in zijn geheel ook nog gekleurd is. De bijgaande afbeeldingen toonen dit duidelijk aan.

Bij de blauwe, zilverblauwe en zwarte is de staart gekleurd; bij de roode, gele, roodvle en geelvle is de staart echter licht, al vertoonen de valse pigment in de schachten. De oogen zijn zwartbruin van kleur.

Nu er zulke mooie dieren in ons land zijn, hopen we dat er ook meerdere liefhebbers voor dit ras bij zullen komen.

v. G.